

1948 - 1957

Det är en förnämlig skara av medarbetare som under de gångna tio åren har fyllt Svensk Framtids spalter med såväl sakstart och auktoritativt som brännande och debattprovocerande innehåll. Det skulle föra för långt att här räkna upp dem alla. Därför publiceras här nedan ett pregnant citat ur en enda artikel för varje årgång. Med sammanställningen önskar redaktionen tacka alla dem som har medverkat till att göra Svensk Framtid till vad vi hoppas att den är och skall förbli: pigg och informativ, ett forum för angelägen finlandssvensk debatt.

1948

När det gällde att hitta på ett namn för tidskriften tvekade vi inte heller att välja det mest optimistiska och samtidigt förpliktande av de förslag, som gjordes: Svensk Framtid. Vi är medvetna om att namnet i första ögonblicket kan förefalla självöverskattande, men då vi valde just det för vårt medlemsblad ville vi samtidigt framhäva att det mål vi strävar till är att genom vår insats lägga en grund för vårt eget partis framtid. Genom att kalla vårt organ Svensk Framtid har vi också betonat den linje, som är vår, inte är den ängsligt tillbakablickande utan den dristigt framåtskådande.

Christoffer Schildt

1949

Ett av kommunisternas mest beryktade slagord, som trummas in i alla möjliga och omöjliga sammanhang är »det allmänna bästa». Med billiga psykologiska tricks skapar man illusion av att den socialiserade, alltägande Staten skulle kunna förmedla en ge-

mensam äganderättsskänsla åt alla individer, att alla skulle till någon ultramikroskopisk del ha delägarskap i den stora gemensamma kakan. Någon har påpekat, att man kunde jämföra denna mystiska tankeakrobati med att överföra en trädgårdsdräng från en privat trädgård till en allmän park. Vad blir skillnaden för individen? Att han kan räkna ett av grässtråna som sitt eget och följaktligen kratta det med särskild vär-

me? Ett uppenbarligen löjligt tankeexperiment.

Henrik Cederlöf

1950

När det gäller partiets politik har det ofta måst konstateras att allt som bort göras ej blivit gjort på grund av otillräcklig arbetskraft. I detta avseende hoppas jag mycket av den ungdomsorganisation, som skapats inom Svenska folkpartiet. Det är av

Svensk Framtid har genomgått en påtaglig teknisk utveckling under de tio år den har utgetts. Utvecklingen får här åskådliggöras av det första numrets och det senastes pärmbild.

stor vikt att det tillskott i kraft partiet härigenom kan vinna blir utnyttjat. Detta har enligt min mening till dags dato ej skett i tillräckligt stor utsträckning. Visserligen kan man säga att äldre generationer äga en större erfarenhet — det är ju naturligt — men vid bedrivandet av partiets politik behövs det icke blott erfarenhet utan i lika hög grad energi och entusiasm. Och dessa egenskaper finnas bättre företrädade bland de yngre än bland de äldre — också det en följd av naturens ordning. Jag hoppas därför att det yngre inslaget skall förmå göra sig allt mera gällandet inom partiet och jag är övertygad om att ett förtroendefullt samarbete mellan de äldre och de yngre skall öka förståelsen mellan generationerna. Jag tror icke att de yngres mer aktiva deltagande på centrala positioner vedervägar den sans och balans inte minst ett parti som vårt måste företräda för att göra sig gällande.

Ralf Törngren

1951

För att kunna fylla vår historiskt givna uppgift måste vi vara och förbli — finlandssvenskar. Ur detta faktum kunna vi härleda alla de uppgifter som vi social- och kulturpolitiskt sett stå inför. Vi måste av alla krafter sträva att bevara och nyskapa våra möjligheter till en dräglig materiell standard för alla skikt av vår folkgrupp, att bereda den svenska ungdomen en tryggad framtid inom alla yrken och att undanröja de ekonomiska och psykolo-

EKENÄS

Rasproblem i USA, de västtyska valen och Algeriet-frågan har i höst varit ämnena för den aktuella cirkel som SU i Ekenäs har startat. Den lilla kärntrupp som bildar cirkeln har varit mycket aktiv. Diskussionerna kring de aktuella frågorna har också varit livliga.

Den västtyska saken presenterade »veteranen» inom Ekenäs-SU Frank Jernström. Som korrespondent för Västra Nyland var han valveckan i Västtyskland och kom på ort och ställe in i problemställningarna. Sin framställning illustrerade han med färgbilder som han hade tagit i Tyskland.

Sven Högström kom i kontakt med Algeriet-frågan under den resa som en delegation från vår riksdag nyligen gjorde i Frankrike och Algeriet. Det är naturligt att han främst hade lärt sig känna saken ur fransk synpunkt, men den bild han gav av läget var objektiv och klagande. Han hade gjort en färgfilm under resan och förevisade den.

Till Sven Högströms föredrag hade cirkeln inbjudit medlemmarna av Svenska folkpartiets stadsfullmäktiggrupp och lokalavdelningens styrelse.

För övrigt har SU i Ekenäs under hösten bedrivit en intensiv mest intern verksamhet. Mera utåtriktad ska avdelningen försöka bli i vår.

Sten-Olof Westman

giska skälen till emigrationen. Till en väsentlig del är lösningen av dessa problem förbunden med utvecklingen inom landet som helhet, och i fråga om denna utveckling ha vi en ansvarsfull roll, men tusen och en viktiga åtgärder om inte vi själva styra om att de bli utförda. Ytterst beror det på oss själva om den finlandssvenska nationalite-

ten kan äga bestånd och ha livskraft nog att bära upp en svensk kulturform av betydelse.

Olav Ahlbäck

1952

I senaste nummer läste vi nu en rapport av vår Tor Holm som varit ute i föregångslandet och hört att endel inom FPU funderar på att slopa hela åldersgränsen. Samtidigt kommer alla intresserade säkert ihåg med vilket eftertryck vår vän Georg C Ehrnrooth under Karis årsmötet pläderade för en sänkt åldersgräns inom SU. 35 år ville han visst föreslå. Jag gissar att både FPU och han och även jag utgår från precis samma tankegång: nämligen, att skall det här vara en ungdomsorganisation, så skall det också verkligen vara en organisation för ungdom. Detta kanske främst med tanke på SU:s egentliga syfte: att skola fram politiskt vaket och intresserat folk för Svenska folkpartiet och dymedels åstadkomma en föryngring. Nu har vi en åldersgräns vid 40 år och vad är följden? Jo, att Svenska folkpartiets lokalavdelningar knappast kan räkna med någon förstärkning med folk under 40 år, fränsett en och annan energisk styrelsemänniska, som är med på båda hållen. Men även då är det vanligen så och bör ur Svensk Ungdoms synpunkt sett helst också vara så, att de bästa krafterna ges åt SU. Med en åldersgräns är det väl ungefär som med sockerkortet eller den svenska motboken. Det man

har att ta ut, det tar man till det sista, även om man inte egentligen behöver det. Mot den bakgrunden, gissar jag, får man väl se det rikssvenska förslaget att helt och hållet slopa åldersgränsen och antagligen också det av vännen Ehrnrooth — för ett år sedan — så energiskt förfäktade förslaget att sänka vår egen åldersgräns.

Frank Jernström

1953

Kulturlivet behöver å ena sidan fast organisation, å andra sidan frihet från det tvång som organisation kan medföra. Den skenbara motsättningen upplöses om man gör klart för sig att själva kulturbegreppet kan definieras på olika sätt. Man kan givetvis inte organisera fram kulturyttringar i dikt, konst och vetenskap, men däremot kan kulturförmedlingen börjande från skolväsendet och omfattande alla s.k. masskommunikationsmedel och verksamhetsformer i folkbildningens tjänst underlättas och förbättras genom organisatoriska åtgärder. Vad det här är fråga om klarlades på ett utmärkt sätt av Nils-Börje Stormbom i artikeln »Kulturell inventering», Hbl. 20/4. »Kulturpolitik är miljöpolitik». Det betyder att en dräglig bostad, drägliga inkomster och drägliga fritidsförhållanden är grundförutsättningar för att människan överhuvud skall vara bildbar och mottaglig för kulturintryck. Kulturpolitik i vidare bemärkelse är ingalunda bara omsorg om de skapande kraf-

TIDIGARE REDAKTÖRER

Christoffer Schildt.

Giovanni Mariani-Cerati.

Svensk Framtid började utges strax efter det att Christoffer Schildt hade blivit SU-ordförande, och under de fem första åren var han tidskriftens redaktör. Han efterträddes av förre SU-ombudsmannen Giovanni Mariani-Cerati på denna post. Denne svarade för tidskriften under tre års tid.

terna och bildningsförmedlarna i samhället. Kulturen är till för oss alla. Mottagarens möjligheter bestämmer nivån, den allmänna kulturnivån, på ett avgörande sätt. Det räcker inte med att vårt svenska Finland utåt kan visa upp märkliga andliga prestationer och kanske lysande stjärnskott. Vi måste också kunna visa på en sund organisk växelverkan mellan den s.k. eliten och massorna, mellan toppen och basen, mellan »blomman» och »roten» för att äga självförtroende och för att kunna göra anspråk på att vara ett kulturfolk med demokratiska ideal.

J. O. Tallqvist

1954

Vi föräldrar och pedagoger har alltså möjlighet att ska-

pa vanor hos våra barn och ungdomar. Varför inte då försöka bibringa dem något, som man väl närmast kunde kalla goda valvanor? Är det inte strängt taget vår enkla plikt att från början lära ungdomarna något, som för övrigt småningom borde stå klart för oss alla att det inte är vår skyldighet att rösta, det är vår rättighet. Och sina rättigheter brukar man i regel hålla på. Finns det inte också en möjlighet för oss att lära alla våra svenska ungdomar att tänka svenskt, att rösta svenskt, att aldrig svika vår svenska sak. Det heter att man skall akta sig för att skapa komplex. Vare det trots detta tillåtet för en pedagog att anse att det finns ett undantag från den regeln. Det gör ingenting om våra komplex och fixa idéer består i att vi känner oss tvungna

att rösta och rösta svenskt. Ett komplex, som blivit en vettig vana.

Ebba Wrede

1955

Ja, det att jag inte tillhör svenska folkpartiet har alltså ingenting att göra med tvehågsenhet i nationalitetsfrågan, det vill jag klart och tydligt slå fast. Egentligen är hela spörsmålet lite fel formulerat. Det borde utvidgas en smula och lyda: varför tillhör du inget parti? Och på det skulle jag svara såhär: för att det ohjälpligen bjuder mig emot att gå i flock och farnöte, för att mina åsikter är av den art att de i det ena fallet kan sammanfalla med det ena partiets program, i det andra med det andras, för att jag så långt som möjligt vill undvika kompromisser och kohandel med mitt s.k. samvete. Jag har en inrotad motvilja mot att låta mig etiketteras och placeras i en bestämd fälla vars konstruktion jag inte odelat kan gilla. Att tillhöra ett parti — också att tillhöra svenska folkpartiet —, det skulle för min del betyda att stödja en del saker som jag omfattar och minst lika många som jag inte omfattar. Jag föredrar att vara mitt eget parti och så gott jag kan som privatföretagare försöka arbeta för det som jag tror på och motarbeta det som jag inte tror på.

Nils-Börje Stormbom

1956

Gränsen mellan pornografi och icke pornografi är svår

att dra. Med största olust ser man framåt mot den nya censurmyndighetens förehavanden. Denna myndighet blir en postlåda för trångbröstade sedlighetsivrare angiverier.

Det kommer också efter lagens ikraftträdande att tryckas text och bilder som tangerar sexuallivets område. Det skall i sanning bli intressant att se vad som kommer att frias och vad fälles. Gränsfallen blir delikata. Är det verkligen klokt att skapa en officiellt prövad och välsignad pornografi i landet, att ge oss en gravallvarlig republikansk myndighet som normerar dekollettagets djup?

Det finns osunda människor, som frossar i pornografi genom att titta på bilder, det finns andra osunda människor, som frossar i pornografi genom att fjäska med förbud och restriktioner.

Sunda människor rycker på axlarna åt hela det pornografiska bestyret.

Nils Meinander

1957

Det synes mig vara ett fel i svensk politisk diskussion att vi tar för tungt på problemen. Vi förtiger alltför mycket av ängslan för kritik och vi tar kritiken som en personlig förolämpning. Och dock är våra problem — också de hetsigast omdebatterade — rätt obetydliga sedda ur en litet vidare synvinkel. Det är ju i alla fall som Guss Mattsson säger:

Små kryp på en pygméplanet vi äro allihopa
vad är då vars och ens förtret
i himlens stora skopa?

Johan Wickström

Den främsta protokollisten hos SU i Esbo

Solveig Wallenius i Esbo har enligt tävlingsnämndens beslut tilldelats första pris i en tävling mellan lokalstyrelsernas protokollsekreterare.

Till tävlingen som arrangerades inom ramen för Operation Höst, insände sammanlagt femton lokalstyrelsesekreterare ett protokoll för bedömning. Efter noggrann granskning av samtliga tävlingsbidrag konstaterade nämnden bl.a. att en viss utbildning för sekreterare är nödvändig.

I pris tog som sagt Solveig Wallenius i Esbo. Hon liksom andrepristagaren, Nils Östman i Björneborgsnejden, fick endast 1 — poäng, men vann på sitt fylligare referatprotokoll. III pris hemfördes av Ragny Borg i Karleby med 1 1/2 — poäng.

Dessa pristagare skall enligt centralstyrelsens beslut belönas med böcker.

Ordningsföljden mellan övriga deltagare blev denna:

4. Vidar Larzen, Pargas o. Maj-Lis Lindblom, Helsingfors
5. E-S Bonds, Jakobstad o. Nils Grönblom, Karis
6. K-E Långbacka, Åbo o. Allan Östman, Vasa
7. Sigurd Bengs, Vörå o. Torsten Bergström, Lovisa
8. Sten-Olof Westman, Ekenäs
9. Gunvor Bäckman, Helsingfors
10. Ralph Flodman, Borgå
11. Lars Tallberg, Pernå.

30 mars

hålls det organisationsmöte som skall fastställa Svensk ungdoms allmänpolitiska och svensknationella program. Partikansliet i Helsingfors blir mötesplats.